Šrila Bhaktisidhanta Sarasvati Thakura Prabhupada

Mes turime tam tikrą nepriklausomybę, bet ši nepriklausomybė neturėtų būti naudojama taip, kad ribotų Šeimininką. Mums savo tikslams leidžiami tik tam tikri konkretūs dalykai, o Jis turi valdžią viskam. Todėl mes neturime galvoti apie Jį kaip apie Jo sukurtas būtybes. Kai Absoliutas nori kažko, mes moraliai įpareigoti pasiūlyti Jam savo paslaugas ir patenkinti Jo poreikius. Jei Jis mano, kad Jis yra vyras, visi turėtų būti Jo žmonomis. Siela turėtų vilkėti savo kūną pagal savo vyro skonį; ji turėtų puoštis taip, kad pradžiugintų savo Šeimininką.

Mums nereikia manyti, jog Dievas turėtų būti vyraujantis veiksnys, aptarnaujantis mūsų poreikius. Mes negalime viešpatauti virš Jo. Mums to daryti neleidžiama. Mes nepajėgūs to daryti. Būdami begalinai maži, mes neturime galios Jį padaryti pavaldžiu mums. Mes neturėtume manyti, kad Jis privalo būti mūsų tėvu ir tarnauti mums, kaip matome žemiškus tėvus darant nuo mūsų gyvenimo pradžios. Mes turėtume tarnauti ir garbinti Bala Krišną, vaiką Krišną, kaip jo tėvai:

"Man nereikia vartyti Vedų, man nereikia skaityti dharmašastrų ir Mahabharatos, kad

sumažinčiau savo bėdas. Lai tie, kurie per daug bijo žemiškų rūpesčių, skaito Vedas, ir t.t. Aš visai nebijau tokių dalykų. Nemanau, kad pesimistiška mano proto tendencija turėtų versti mane skaityti šias knygas. Tai negyvi sprendimai. Aš noriu gyvo dalyko. Aš matau, kad Nanda, kaip tėvas, gavo pirmenybę puoselėti ir auginti vaiką Krišną nuo pat pradžių. Taigi man geriau, kad Nanda, o ne šios šastros būtų mano mokytojas." [1]

Vaikas Krišna dažnai šliaužioja Nandos namų koridoriuje. Aš taip pat ketinu garbinti Jį kaip Jo tėvo tarnas. Todėl tėvo tarnas turėtų būti mano mokytojas.

Aš neturėčiau prašyti Jo būti mano draugu. Vietoj to, turėčiau susidraugauti su Juo. Tai reiškia, kad turėčiau tarnauti Jam kaip draugas. Taip pat turėčiau norėti būti Jo artimu, o ne pagarbiu draugu. Meilikautojai pripratę glostyti savo šeimininkų savimeilę, dėdamiesi draugais. Aš neturėčiau būti Jo meilikaujantis draugas. Turėčiau norėti būti Jo artimas draugas. Aš nedvejodamas Jam pasiūlysiu maisto, kurį ragavau prieš tai, norėdamas patikrinti, ar jis skanus ar ne.

Tik įsitikinęs, kad maistas skanus, aš padėsiu jį prieš Aukščiausiąjį Viešpatį. Mūsų pagarbus draugas neleis sau taip elgtis, nes tai visiškai priešinga pagarbių Viešpaties garbintojų idėjoms. Net Šri Ramanudža ačarja laikėsi pagarbaus garbinimo taisyklių. Bet Šri Krišna Čaitanja sakė mums, kad turime būti Jo artimais draugais, o ne vaizduoti draugus, bet išlaikyti pagarbią nuotaiką. Pagarbi nuotaika tarp mūsų pastato tam tikrą ekraną.

Šanta rati yra neutrali nuotaika. Absoliutas turi teisę priimti įvairias paslaugas, kurias teikia Jo tarnai. Viešpats sako: "Aš visada esu pasirengęs priimti Savo tarnų paslaugas, kaip jos bebūtų siūlomos".

* * *

Paprasti žmonės nesupranta, kas yra religija. Dauguma žmonių, išskyrus pasiaukojimo mokyklą, sužaloja tarnystės priežastį. Jñāniai nori įsilieti į Dievo asmenybę. Budistai mano, kad gali atsikratyti visų negandų, susinaikindami patys. Henoteistai mano, kad ilgainiui jie pasieks būseną, kuri neturės apreiškiančiųjų ar pažyminčiųjų savybių. Bhaktai vadina tokius žmones nepasišventusiais, ateistais, skeptikais, ir taip toliau.

Yra ir karmiai (kurie užsiima veikla dėl rezultatų) arba karmavirai (didvyriški karmiai), gebantys padaryti daug dalykų. Jie teigia, kad jie turi apibrėžtą tikslą, dėl kurio jie dirba. Be tokio tikslo jie būtų vadinami pašėlusiais ar išprotėjusiais žmonėmis. Jie visi yra uždarbiautojai ar kontraktininkai, ir dirba savo darbą, kad gautų kažką mainais. Kita vertus agnostikai nevargina savęs tokiais dalykais. Jie nenori prarasti save; jie nori nusižudyti. Šie žmonės yra ne bhaktai. Bhakto samprata gerokai skiriasi nuo paprastų žmonių sampratų. Pasiaukojimo mokykla visada žiūri Absoliuto interesų. Jie nepriskiria savęs karma-kandos arba jñāna-kandos klasėms; jie nesijungia prie šių dviejų stovyklų. Jie gana kitokie.

Adaptuota iš „The Gaudiya“, tomas 27, numeris 5

---

[1] Padyavali (126) arba Sri Caitanya-caritamrta (Madhya-lila 19.96) – “srutim apare smrtim itare”.